

[Forsvarsministeren]

nævn redegøre for emner af denne art, altså emner, der sigtes til i spørgsmålet, såfremt der måtte være grund til det efter reglerne for nævnets virke. Det vil bl.a. afhænge af det endelige resultat af det igangværende arbejde.

Albrechtsen (VS):

Nu synes jeg nok, det er et noget mildt udtryk at anvende, »visse justeringer af de gældende doktriner«. Der er tale om, at der forberedes en fuldstændig ændring af doktrinerne efter princippet om det dybe slag, og om, at det bedste forsvar er et hurtigt angreb. Jeg vil så bede ministeren, fordi der jo dog var et minimum af åbning i ministerens svar, nemlig det begrænsede, at det udenrigspolitiske nævn, forstod jeg, eventuelt kunne blive inddraget, om at give tilsagn om, at det i hvert fald kommer i nævnet, inden der træffes disse skæbnesvangre beslutninger.

For det andet vil jeg spørge ministeren, om det ikke er muligt, at forsvarsudvalget fik det materiale tilsendt eventuelt i resuméform eller ved udstregning af de militærtekniske detaljer, som man finder er klassificeret, som belyser sagens hovedindhold, således at forsvarsudvalget på det grundlag får lejlighed til at bedømme sagen.

Forsvarsministeren (Palle Simonsen, fg.):

Jeg kan sige til hr. Albrechtsen, at regeringen selvsagt til stadighed vil foretage en vurdering af, om der i NATO-sammenhæng opstår situationer, hvor forelæggelsen for nævnet vil være naturlig, det vil altså sige i principielle sager. Nu har hr. Albrechtsen og jeg nok en forskellig opfattelse af, hvad der er skæbnesvangre beslutninger. Det, der er afgørende i denne forstand, er naturligvis, om der sker nogle ændringer i den sikkerhedspolitik, som et flertal i folketinget står bag.

I det konkrete tilfælde, som hr. Albrechtsen kommer ind på, er der tale om nogle endnu ikke udarbejdede forslag og en vurdering af, om det skal forelægges det udenrigspolitiske nævn, så det må man tage stilling til til den tid. Det afgørende er stadig væk, når det drejer sig om egentlige principielle sikkerhedspolitiske spørgsmål, at det kommer til det udenrigspolitiske nævn.

Når hr. Albrechtsen stiller spørgsmålet, om man så ikke kunne få nogle koncentrat

i forsvarsudvalget, vil jeg sige, at her støder hr. Albrechtsen naturligvis mod klassificeringsbestemmelsen, som hr. Albrechtsen er nødsaget til at bøje sig for. Vi har netop det udenrigspolitiske nævn til at beskæftige sig med og drøfte de problemer, som er klassificeret, og som ikke kan offentliggøres i forsvarsudvalget og dermed være tilgængelige for offentligheden.

Den politiske kontrol med disse sager ligger med andre ord i det udenrigspolitiske nævn.

Albrechtsen (VS):

Det er jo ikke noget særlig opmuntrende svar. Men jeg vil bede ministeren om at tage stilling til de bemærkninger angående dette problem, som hr. Lasse Budtz fremkom med under forespørgselsdebatten den 22. marts 1984. Forinden disse ting eventuelt skulle offentliggøres, ville hr. Lasse Budtz gerne have lejlighed til at gennemlæse dem for at kunne være med til at tage stilling til, om de var af en sådan karakter, at offentliggørelse ikke ville være forsvarlig. Som hr. Lasse Budtz bemærkede, er det naturligvis vanskeligt at få lejlighed til at gennemlæse dem, hvis man ikke kan få lov til det. Hr. Lasse Budtz kaldte det løsningen af cirkelns kvadratur, men problemet må og skal løses. Jeg vil spørge ministeren, hvorledes han vil sikre, at jeg og hr. Lasse Budtz og andre, der følger denne sag med stor bekymring, kan få lejlighed til at kontrollere, eventuelt i form af en eller anden form for gennemlæsning, gerne i ministeriet, dette, som hr. Lasse Budtz efterlyste i debatten.

Forsvarsministeren (Palle Simonsen, fg.):

Jeg kan sådan set kun gentage over for hr. Albrechtsen, at regeringen er af den klare opfattelse, at når det drejer sig om principielle ændringer, skal de naturligvis forelægges det udenrigspolitiske nævn, og dér finder den politiske debat om eventuelle ændringer sted.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 341

5) Til *ministeren for kulturelle anliggender* af:

Poulsgaard (FP):